

رایزنی عراقچی و بن فرحان در نیویورک درباره امنیت منطقه

سید عباس عراقچی و فیصل بن فرحان، وزرای امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و عربستان سعودی در حاشیه هشتاد و یکمین اجلاس سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک دیدار و درباره مسائل مهم منطقه‌ای و دوجانبه گفتگو کردند. به گزارش عصر اقتصاد به نقل از پایگاه رسمی وزارت امور خارجه ، در این نشست دیپلماتیک، محور اصلی رایزنی‌ها بر تبیین راهکارهای تقویت امنیت منطقه و گسترش مناسبات تهران و ریاض متمرکز بود. وزیر امور خارجه ایران ضمن تشریح تلاش‌های کشورمان برای ثبات‌بخشی به پهنه‌های آبی، همتای عربستانی خود را در جریان جزئیات تفاهم اخیر تهران و مسقط پیرامون ایجاد مسیرهای تردد ایمن و پایدار کشتیرانی در تنگه هرمز قرار داد.

عراقچی در ادامه با تأکید بر سیاست اصولی جمهوری اسلامی مبنی بر ایجاد سازوکارهای امنیتی مبتنی بر همکاری‌های درون‌منطقه‌ای، تصریح کرد که تقویت اعتماد دوجانبه و چندجانبه تنها راه تضمین ثبات پایدار است. وی با اشاره به تحولات هفت ماه اخیر و تجربه ناگوار استفاده از قلمرو و زیرساخت‌های برخی کشورهای منطقه برای تسهیل اقدامات تهاجمی بیگانگان، از جمله آمریکا و رژیم صهیونیستی، بر لزوم هوشیاری جمعی تأکید کرد. وزیر امور خارجه ایران ابراز امیدواری کرد که این تجربه، زمینه‌ساز همکاری بیشتر کشورهای تأثیرگذار منطقه برای پیشگیری از هرگونه سوءاستفاده خارجی شود.

در بخش دیگری از این گفتگو، وزرای امور خارجه دو کشور با بررسی روند ارتقای روابط تهران و ریاض، بر ضرورت استمرار تلاش‌ها جهت توسعه همکاری‌ها در عرصه‌های اقتصادی، فرهنگی و سایر حوزه‌های مورد علاقه مشترک تأکید کردند. این دیدار نشان‌دهنده اراده طرفین برای مدیریت چالش‌های مشترک در سایه دیپلماسی است.

دفع گسترده حمله پهپادی اوکراین به خاک روسیه

در یک عملیات گسترده پدافندی، روسیه موفق شد صدها پهپاد تهاجمی ارتش اوکراین را که قصد نفوذ به مناطق مرکزی و جنوبی این کشور را داشتند، منهدم کند.

وزارت دفاع روسیه با ارائه گزارشی از این رویداد اعلام کرد که سامانه‌های دفاع هوایی این کشور طی عملیاتی شبانه، ۶۴۵ فروند پهپاد تهاجمی اوکراینی را در پهنای وسیع دریایی و سرنگون کرده‌اند. این حجم از تهاجم پهپادی، مناطق گسترده‌ای نظیر حومه مسکو، کراسنودار، شبه‌جزیره کریمه و همچنین حریم هوایی بر فراز آب‌های استراتژیک دریای سیاه و دریای آزوف را در بر می‌گرفت. این رخداد نشان‌دهنده تداوم و افزایش سطح درگیری‌های هوایی در جبهه‌های نبرد است.

با وجود شدت گرفتن این حملات، تلاش‌های دیپلماتیک برای توقف درگیری‌ها همچنان در بن‌بست قرار دارد. در تازه‌ترین تحرک سیاسی، ایالات متحده پیشنهاد برگزاری دور جدیدی از مذاکرات سه‌جانبه با حضور نمایندگان روسیه و اوکراین را در امارات متحده عربی مطرح کرده است. هرچند کیف و مسکو برای شرکت در این رایزنی‌ها اعلام آمادگی ضمنی کرده‌اند، اما هنوز چشم‌انداز روشنی برای حصول نتیجه از این نشست متصور نیست.

در لایه‌ای دیگر از این منازعه، تحولات داخلی آمریکا نیز سایه سنگینی بر جنگ انداخته است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، که پیش از رسیدن به قدرت وعده داده بود این بحران را در کمتر از ۲۴ ساعت حل‌وفصل کند، اکنون در دومین سال دوره ریاست خود با شرایط متفاوتی روبروست. تداوم و تشدید جنگ اوکراین، وعده‌های انتخاباتی وی را تحت‌الشعاع قرار داده و پرسش‌های جدی درباره میزان اثرگذاری کاخ سفید بر عهده‌برداری جنگی ایجاد کرده است.

تداوم بن‌بست اقتصادی در دیدار سران آمریکا و چین

دیدار رسمی رئیس‌جمهور چین از آمریکا با وجود تشریفات دیپلماتیک گسترده، به دلیل تداوم اختلافات عمیق ساختاری، هیچ توافق اقتصادی یا تجاری مؤثری میان دو قدرت بزرگ جهان به همراه نداشت. تمرکز اصلی برنامه‌های تدارک‌دیده شده برای شش‌جین‌پینگ، بر جنبه‌های نمادین و نمایش دوستی میان سران دو کشور معطوف بود. این اقدامات شامل استقبال در پایگاه نظامی و گشت هوایی با بالگرد ریاست‌جمهوری، بخش عمده‌ای از زمان این سفر را به خود اختصاص داد. رایان هاس، پژوهشگر مؤسسه بروکینگز، با اشاره به این موضوع معتقد است که وقتی حواشی نظامی و تشریفات از برنامه کنار گذاشته شود، زمان مفید برای گفتگوهای رودررو به کمتر از دو ساعت محدود می‌شود و هدف اصلی نیز فراتر از مدیریت تنش‌ها نبوده است.

موانع اقتصادی میان واشنگتن و پکن همچنان پابرجاست. ترامپ خواستار توازن در روابط تجاری است، اما پکن در این سفر تعهدی برای افزایش خرید هواپیماهای بوئینگ یا محصولات کشاورزی آمریکا نداد. اتنازاری تجاری نیز با ثبت واردات بیش از ۳۰۸ میلیارد دلاری در برابر صادرات ۱۰۶ میلیارد دلاری به چین، همچنان چالشی جدی باقی مانده است. مسائلی نظیر حمایت بر سر هوش مصنوعی، محدودیت‌های دسترسی به فلزات کمیاب، و نگرانی‌های امنیتی آمریکا درباره فناوری‌های نظامی و نفوذ پکن، فضای مذاکرات را تحت‌تأثیر قرار داده است.

گروه ایران

https://asre-eghtesad.com

عضو کمیسیون آموزش مجلس با انتقاد از ضعف وزارت آموزش و پرورش در جذب سربازمعلمان، تأکید کرد که بروکراسی اداری عامل اصلی بلاتکلیفی نیروهای سابق و تأخیر در صدور کارت‌های پایان خدمت آنان محسوب می‌شود

انتقاد مجلس از بلاتکلیفی سربازمعلمان در آموزش و پرورش

وزارتخانه، همچنان در انتظار تعیین تکلیف وضعیت نظام وظیفه و صدور کارت پایان خدمت خود هستند. این وضعیت برای کسانی که طبق مقررات و بر اساس قراردادهای مصوب، تعهدات خدمتی خود را به پایان رسانده‌اند، غیرقابل توجیه است. رحیمی دشتلویی توضیح داد که بخشی از این نیروها دانشجویان دانشگاه فرهنگیان بوده‌اند که بر اساس قانون، متعهد شده بودند دو برابر مدت تحصیل را در مناطق مورد نیاز آموزش و پرورش خدمت کنند. پس از انجام این تعهد، سیستم اداری وزارتخانه موظف است مراحل قانونی صدور کارت پایان خدمت را طی کند، اما اکنون به دلیل بروکراسی پیچیده و کندی در تبادل اطلاعات میان دستگاهی، این افراد در وضعیت معلق باقی مانده‌اند.

پیش‌تر رایزنی‌هایی برای برگزاری دوره‌های آموزشی خاص جهت حل نهایی مشکل این افراد با همکاری نیروهای مسلح صورت گرفته بود، اما این فرآیند به دلیل عدم پیگیری مستمر از سوی آموزش و

تأکید لاجوردی بر ارتقای امنیت سایبری زنان در آسیا

زهره سادات لاجوردی، رئیس کمیته فرهنگی و اجتماعی مجمع مجالس آسیایی، در نشست اخیر این مجمع در تاجیکستان، بر ضرورت همکاری میان پارلمان‌های قاره کهن برای صیانت از حقوق زنان در فضای مجازی و تقویت نقش آنان در فرآیندهای صلح و تصمیم‌سازی تأکید کرد. این رویداد با حضور نمایندگان مجالس بیست کشور آسیایی و هیئت پارلمانی جمهوری اسلامی ایران در شهر دوشنبه برگزار شد.

لاجوردی در این نشست با تبیین دستاوردهای ایران در حوزه حمایت از زنان، راهکارهایی برای تقویت مشارکت اجتماعی این ششر ارائه داد. وی دستیابی زنان به فرصت‌های عادلانه آموزشی و اقتصادی را سنگ بنای اصلی حضور آنان در عرصه تصمیم‌گیری‌های کلان عمومی دانست و تصریح کرد که سیاست‌های حمایتی

پرورش به نتیجه نرسید. نیروهای مسلح همچنان برای حل این گره اداری آمادگی دارند و توپ در زمین وزارت آموزش و پرورش است تا با تشکیل کارگروه‌های تخصصی، نسبت به رفع موانع و صدور کارت‌های پایان خدمت اقدام کند.

این نماینده مجلس در نهایت تأکید کرد که وزارت آموزش و پرورش باید نگاه خود را به حوزه جذب و نگهداشت نیروهای موقت اصلاح کند. کمبود نیروی انسانی در مدارس به معنای لزوم بهره‌گیری حداکتری از تمامی ظرفیت‌های قانونی است و در این میان، نه تنها باید برای جذب نیروهای جدید برنامه‌ریزی شود، بلکه حفظ حقوق کسانی که در گذشته به سیستم کمک کرده‌اند نیز یک ضرورت اجرایی است. ادامه این روند باعث بی‌اعتمادی نیروهای جوان به ساختار اداری وزارتخانه خواهد شد و دستگاه تعلیم و تربیت باید پیش از وقوع بحران‌های احتمالی در تأمین نیرو، نسبت به اصلاح مسیر خود اقدام کند.

یادداشت

وقتی رقیب می‌میرد، کیفیت نیز می‌میرد؛ روایتی از انحصار و زوال

علیرضا محمودی فرد - پسادکترای حرفه‌ای آینده‌پژوهی، پژوهشگر و مدرس دانشگاه‌ها
در بازار، همچون جنگل، رقابت قانون بقاست؛ هر بنگاهی که در پی انحصار است، در حقیقت، خنجر بر گلوی کیفیت می‌گذارد؛ انحصار در تولید، نه‌تنها دروازه‌ی نوآوری را می‌بندد، بلکه قیمت‌ها را بر دوش مصرف‌کننده سنگین می‌کند و سطح کیفی محصولات را به قهقرا می‌برد. این یادداشت می‌کوشد با نگاهی علمی و کاربردی، روایای پنهان انحصار و پیامدهای آن را بر کیفیت و قیمت محصولات تبیین کند.

نخستین پیامد انحصار، از میان رفتن انگیزه‌ی نوآوری است؛ در بازاری که تنها یک تولیدکننده یا گروهی محدود بر آن سلطه دارند، فشار رقابتی برای بهبود کیفیت وجود ندارد؛ بنگاه انحصارگر می‌داند که مصرف‌کننده، چاره‌ای جز خرید از او ندارد؛ پس نیازی به سرمایه‌گذاری در پژوهش، توسعه‌ی فناوری یا ارتقای استانداردهای کیفی نمی‌بیند. تجربه‌ی تاریخی نشان می‌دهد که انحصارهای بزرگ، اغلب به سازمان‌هایی تنبل و محافظه‌کار بدل شده‌اند که تغییر را تهدیدی برای موقعیت خود می‌پندارند، نه فرصتی برای رشد.

دومین پیامد، انحصارگر قیمت را نه بر پایه‌ی هزینه‌ی تولید یا ارزش واقعی کالا، بلکه بر اساس قدرت بازار خود تعیین می‌کند؛ مصرف‌کننده، که گزینه‌ی جایگزینی ندارد، ناچار به پذیرش این قیمت‌هاست؛ این وضعیت، به‌ویژه در کالاهای ضروری و انحصاری، فشار اقتصادی سنگینی بر خانوارها وارد می‌کند؛ از منظر اقتصادی، انحصار موجب انتقال ثروت از مصرف‌کننده به تولیدکننده می‌شود؛ انتقالی که نه بر پایه‌ی کارایی، بلکه بر پایه‌ی قدرت تحمیل شده است.

سومین پیامد، کاهش تنوع محصولات است؛ در بازار رقابتی، هر تولیدکننده می‌کوشد با ارائه‌ی محصولات متنوع، سلیقه‌های گوناگون مصرف‌کنندگان را جلب کند؛ اما انحصارگر، نیازی به این تنوع نمی‌بیند؛ زیرا بازار را در اختیار خود دارد؛ نتیجه، یکسان‌سازی محصولات و محدود شدن حق انتخاب مصرف‌کننده است؛ این وضعیت، نه‌تنها تجربه‌ی مصرف را فقیر می‌کند، بلکه فرصت نوآوری در طراحی، بسته‌بندی و کارکرد محصول را نیز از میان می‌برد.

چهارمین پیامد، افت کیفیت به‌صورت تدریجی و پنهان است؛ انحصارگر، به‌جای بهبود کیفیت، می‌کوشد هزینه‌ی تولید را کاهش دهد تا سود خود را افزایش دهد؛ این کاهش هزینه، اغلب از مسیر استفاده از مواد اولیه‌ی نامرغوب، کاهش استانداردهای تولید و صرفه‌جویی در خدمات پس از فروش انجام می‌شود؛ مصرف‌کننده، در نبود گزینه‌ی جایگزین، ناچار به پذیرش این افت کیفیت است؛ بدین‌سان، انحصار به‌صورت خاموش و تدریجی، سطح کیفی محصولات را به قهقرا می‌برد. پنجمین پیامد، تضعیف توان صادراتی است؛ محصولی که در بازار داخلی انحصاری و بی‌رقابت تولید می‌شود، در بازارهای جهانی نمی‌تواند با محصولات رقبا که در محیطی پویا و رقابتی شکل گرفته‌اند، هم‌اوردی کند؛ انحصار، تولیدکننده را به یک بازیگر خانگی محدود می‌کند و او را از یادگیری، نوآوری و ارتقای استانداردهای جهانی بازمی‌دارد؛ نتیجه، از دست رفتن فرصت‌های صادراتی و وابستگی بیشتر اقتصاد به بازار داخلی است.

ششمین پیامد، فساد و رانت است؛ انحصار، همواره با رانت، امتیازهای ویژه و ارتباطات غیرشفاف با نهادهای قدرت همراه است؛ انحصارگر، برای حفظ موقعیت خود و اعمال نفوذ و مسود کردن مسیر ورود رقبای جدید می‌پردازد؛ این فرآیند، نه‌تنها بازار را از پویایی تهی می‌کند، بلکه به فساد ساختاری و ناکارآمدی نهادهی نیز دامن می‌زند. راهکار چیست؟ نخستین گام، شکستن انحصار و بازکردن درهای بازار به روی رقبای جدید است؛ سیاست‌گذار باید با وضع قوانین ضد انحصار، نظارت بر ادغام‌های بزرگ و تسهیل ورود بنگاه‌های نوپا، فضایی رقابتی ایجاد کند. دومین گام، شفافیت در قیمت‌گذاری و کیفیت محصولات است؛ مصرف‌کننده باید بتواند با آگاهی از استانداردها و مقایسه‌ی محصولات، انتخاب آزاد داشته باشد. سومین گام، تشویق نوآوری از طریق حمایت از پژوهش، توسعه و ثبت اختراع است. چهارمین گام، تقویت نهادهای نظارتی مستقل است تا از شکل‌گیری انحصارهای جدید جلوگیری کنند. در پایان، باید گفت که انحصار، اگرچه در کوتاه‌مدت به سود انحصارگر است، اما در بلندمدت، هم مصرف‌کننده، هم تولیدکننده و هم اقتصاد ملی را زیان‌مند می‌کند؛ کیفیت، محصول رقابت است؛ و رقابت، محصول آزادی بازار؛ اگر می‌خواهیم محصولات باکیفیت، متنوع و به قیمت منصفانه در اختیار مردم باشد، باید انحصار را بشکنیم و رقابت را جایگزین آن کنیم؛ همان‌گونه که در طبیعت، تنوع گونه‌ها نشانه‌ی سلامت اکوسیستم است، در اقتصاد نیز تنوع تولیدکنندگان نشانه‌ی سلامت بازار است و این، بزرگ‌ترین درس اقتصاد برای سیاست‌گذاران است.

